

Nathoutboorders

geen reden voor paniek

Naast de drooghoutboorders die op pagina 20 tot en met 22 van dit nummer worden besproken, zijn er ook kevers die zich in onverwerkt, 'nat' hout ontwikkelen. De larven en poppen bevinden zich vaak in openhaardhout. Met het binnenbrengen van het hout vanuit de kou naar een verwarmde omgeving, is dit dé periode van het jaar waarin deze kevers binnenshuis uitvliegen. Omdat het in de meeste gevallen om boktorren gaat, is het niet verwonderlijk dat mensen schrikken: de huisboktor heeft deze familie een slechte naam gegeven... tenminste, als ze in gebouwen worden gevonden.

De zachte houtwormkever (*Ernobius mollis*)

Deze klopper (familie Anobiidae) is verwant aan de gewone houtwormkever en behoort niet, zoals de overige beschreven soorten, tot de boktorren. De larven leven in dood naaldhout en tasten alleen min of meer gedroogd hout met bast of bastresten aan. De larven vreten zowel in de bast als in het spinthout, waardoor het boormeel van deze larven tweekleurig (geel/bruin) is. Kevers van deze soort zijn ooit naar het KAD opgestuurd met het vermoeden dat ze uit een kerstboom kwamen. Maar ook in dit geval werden de uitvliegopeningen aangetroffen in openhaardhout. Volwassen exemplaren hebben gouden haartjes op de dekschilden en het halsschild.

Ernobius mollis Foto: Siga (CC BY-SA 3.0)

Tekst: Bruce Schoelitz, KAD

Vuurboktor (*Pyrrhidium sanguineum*)

Pyrrhidium sanguineum
Foto: Siga (CC BY-SA 3.0)

Net als de veranderlijke boktor ontwikkelt de vuurboktor zich in dood hout, meestal eiken, waar de schors nog omheen zit, zoals in openhaardhout. Wordt het hout ontschorst, dan kunnen de larven die reeds in het hout aanwezig zijn nog wel verder ontwikkelen, maar daarna houdt de ontwikkeling van deze soort op. De kever dankt zijn naam aan de kleur van de dekschilden: geelrood tot geelbruin. Op de dekschilden en het halsschild bevinden zich rode haartjes die de kever zijn karakteristieke uiterlijk geven.

Summary

There are several species of beetle that develop in dying or dead wood, usually when the bark is still present. When this wood is moved into buildings, to use in a fire place for example, adults of species such as the tanbark borer, welsh oak longhorn beetle, rusty longhorn beetle and pine bark anobiid may emerge. This often startles the residents, because of fear of the old-house borer. Outside storage of the wood prevents the presence of these beetles inside buildings.

Bruine grootoogboktor (*Arhopalus rusticus*)

Volwassen boktorren van deze soort zijn variabel van kleur, van lichtbruin tot bijna zwart. Op de dekschilden bevinden zich enkele zwakke lengteribben. De larven van deze soort ontwikkelen zich eerst onder de schors en later in het hout van afgestorven dennen en andere naaldhoutsoorten. Eitjes worden alleen gelegd in hout waar de schors nog omheen zit. Ook in dit geval is de kever dus niet schadelijk voor hout dat gebruikt wordt in gebouwen.

Arhopalus rusticus Foto: Gyorgy Csoka (CC BY 3.0-US)

Veranderlijke boktor (*Phymatodes testaceus*)

Van de veranderlijke boktor komen verschillende kleurvarianten voor, waarvan twee basisvormen. De eerste variant heeft een bruin borststuk met lichtbruine dekschilden en de tweede variant is te herkennen aan een geelrood borststuk, achterlijf en poten met blauwzwarte dekschilden. Binnen deze twee vormen bestaat weer lichte variatie in kleurintensiteit (donker en licht). De acht tot veertien millimeter lange kevers leggen eitjes op het oppervlak en in naden van schors van dood hout, meestal in eiken, beuken en berken. Eitjes worden alleen gelegd in hout waar de schors nog omheen zit. Wordt dergelijk hout vervolgens onbehandeld verwerkt in gebouwen, dan gaat de ontwikkeling van de larven en poppen gewoon door en komen de kevers na verloop van tijd tevoorschijn. Dit geldt ook voor openhaardhout dat in de winter binnen wordt gebracht. De ontwikkelingsduur bedraagt ongeveer één tot twee jaar. Omdat hout dat in gebouwen gebruikt wordt geen schors meer bevat, is er geen gevaar voor verdere aantasting door deze boktorren.

Donkere variant van *Phymatodes testaceus*
Foto: Laisverobotams

Lichte variant van *Phymatodes testaceus*
Foto: Laisverobotams

Bestrijding van de beschreven soorten is in de meeste gevallen niet nodig, omdat ze niet schadelijk zijn voor verwerkt hout. Het buiten bewaren van openhaardhout totdat het gebruikt wordt, voorkomt dat de kevers binnenshuis uitkomen. ●